

RIKSDAGENS SVAR 275/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till viltförvaltningslag, lag om ändring av jaktlagen, lag om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift och lag om ändring av 1 § i lagen om landsbygdsnäringsnämnd

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till viltförvaltningslag, lag om ändring av jaktlagen, lag om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift och lag om ändring av 1 § i lagen om landsbygdsnäringsnämnd (RP 237/2010 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att en större del av de influtna medlen från jaktvårdsavgifterna anvisas för jaktvårdsföreningarnas utgifter.

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 23/2010 rd).

Riksdagen har antagit följande lagar:

Viltförvaltningslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Finlands viltcentral

1 §

Finlands viltcentral

Finlands viltcentral är en självständig offentligrättslig inrättning med hela landet som verksamhetsområde med undantag för landskapet Åland. Finlands viltcentral har regionala kontor. Deras verksamhetsområden anges i Finlands viltcentrals arbetsordning.

Finlands viltcentrals uppgift är att främja hållbar vilthushållning, stödja jaktvårdsföreningarnas verksamhet, sörja för verkställigheten av viltpolitiken och fullgöra för centralen föreskrivna offentliga förvaltningsuppgifter.

Finlands viltcentral styrs och övervakas av jord- och skogsbruksministeriet. Finlands viltcentral och jord- och skogsbruksministeriet rådslår årligen om de strategiska mål och resultatmål som ska uppställas för Finlands viltcentral. Dessa antecknas i ett årligt resultatavtal.

2 §

Finlands viltcentrals uppgifter

Finlands viltcentral har följande offentliga förvaltningsuppgifter:

1) de uppgifter som anges i jaktlagen (615/1993) och i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993),

2) anskaffning och ikrafthållande av jägarnas gruppförsäkring och ett tillräckligt till uppgiften anknutet försäkringsskydd för de funktionärer som viltcentralen tillsatt i jaktvårdsföreningarna,

3) tillsättande och ledning av samt tillsyn över jaktövervakare i jaktvårdsföreningarna,

4) tillsättande och ledning av samt tillsyn över jaktvårdsföreningarnas examinatore för jägarexamina och skjutprov,

5) tillsättande och ledning av samt tillsyn över företrädarna för jaktvårdsföreningarna vid terrängundersökningar som avses i 25 § i vilt-skadelagen (105/2009), samt

6) andra offentliga förvaltningsuppgifter som viltcentralen enligt denna eller annan lag ska sköta.

Finlands viltcentrals övriga uppgifter är följande:

1) främjande av hållbar vilthushållning samt bevakande av allmänt intresse med anknytning till vilthushållningen,

2) uppföljning av viltbeståndens tillstånd, utveckling, hållbarhet och livskraft samt utvecklande av funktioner i anslutning till detta i samråd med forskningen,

3) främjande av viltvården och vården av viltets livsmiljöer,

4) beredning, utarbetande och uppdatering av förvaltningsplaner som gäller viltarter och deras livsmiljöer,

5) främjande av förebyggande av skador orsakade av vilt,

6) främjande av hållbar, säker och etiskt godtagbar jakt,

7) främjande av jaktvårdsföreningarnas verksamhet och utbildning av jaktvårdsföreningarnas funktionärer,

8) tillhandahållande av expert-, utbildnings- och rådgivningstjänster i fråga om jakt, vilthushållning och vilt,

9) information och kommunikation,

10) förvaltning och utvecklande av Finlands viltcentrals och jaktvårdsföreningarnas gemensamma datasystem och databanker och tillhandahållande och utvecklande av deras gemensamma informationstjänster samt deltagande i utvecklandet av branschens gemensamma datasystem, databanker och informationstjänster,

11) deltagande i internationellt samarbete, samt

12) andra uppgifter som enligt vad som föreskrivs ankommer på viltcentralen eller som den åläggs att utföra och som inte innefattar utövande av offentlig makt.

Finlands viltcentral ska regelbundet lämna jord- och skogsbruksministeriet de uppgifter om skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter och övriga uppgifter som ministeriet bestämmer.

Närmare bestämmelser om skötseln av de uppgifter som nämns i 1 mom. 1, 2 och 6 punkten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om skötseln av de uppgifter som nämns i 1 mom. 3—5 punkten och i 2 mom. 1—11 punkten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 §

Styrelsen för Finlands viltcentral

Styrelsen för Finlands viltcentral är dess högsta beslutande organ. Jord- och skogsbruksministeriet utser tio medlemmar till styrelsen. Det i 4 § avsedda riksviltvårdsrådet föreslår sex medlemmar till styrelsen bland de personer som regionmötena enligt 13 § föreslagit som representanter för dem som betalat jaktvårdsavgift. Till styrelsen hör ytterligare en representant för jord- och skogsbruksministeriet, en representant för Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, en representant för en på riksnivå betydelsefull organisation inom jord- och skogsbruket och en representant för personalen vid Finlands viltcentral. Varje medlem har en personlig suppleant som omfattas av samma bestämmelser som den ordina-

rie medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet utser en ordförande och en vice ordförande bland de medlemmar som riksviltvårdsrådet föreslagit.

Den medlem i styrelsen som representerar personalen har samma rättigheter och skyldigheter som de övriga styrelsemedlemmarna. Den som representerar personalen har dock inte rätt att delta vid behandlingen av ärenden som gäller avtalsvillkoren för ledningen för Finlands viltcentral, personalens anställningsvillkor eller arbetskonflikter.

Bestämmelser om styrelsens beslutförhet, uppgifter, mandatperiod och tillsättande utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänstestyr tillämpas på medlemmarna i styrelsen när de sköter offentliga förvaltningsuppgifter eller behandlar användningen av medel.

4 §

Riksviltvårdsrådet

I anslutning till Finlands viltcentral finns riksviltvårdsrådet vars uppgift är att behandla frågor som gäller vilthushållning. Närmare bestämmelser om riksviltvårdsrådets uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Riksviltvårdsrådets medlemmar utses av jord- och skogsbruksministeriet. Till riksviltvårdsrådet hör 15 representanter som föreslagits av de regionmöten som avses i 13 §. Till riksviltvårdsrådet hör dessutom representanter för följande organ:

- 1) jord- och skogsbruksministeriet,
- 2) miljöministeriet,
- 3) Forststyrelsen,
- 4) ett offentligt organ på riksnivå som främjar skogsbruket,
- 5) Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet,
- 6) en på riksnivå betydelsefull organisation inom jord- och skogsbruket,
- 7) en på riksnivå betydelsefull organisation inom jakten och viltvården,
- 8) en på riksnivå betydelsefull organisation inom naturvården.

Varje medlem har en personlig suppleant som omfattas av samma bestämmelser som den ordinarie medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet utser en ordförande och vice ordförande bland de medlemmar som föreslagits av regionmötena.

Bestämmelser om riksviltvårdsrådets beslutförhet, mandatperiod och tillsättande utfärdas genom förordning av statsrådet.

De ärenden som ska behandlas vid riksviltvårdsrådets möte bereds och föredras av direktören vid Finlands viltcentral eller av en person som direktören utsett.

5 §

De regionala viltvårdsråden

I anslutning till Finlands viltcentral finns regionala viltvårdsråd. Deras uppgift är att behandla ärenden som gäller vilthushållning samt stödja, leda och bistå Finlands viltcentrals regionala kontors verksamhet i andra frågor än offentliga förvaltningsuppgifter och personalförvaltningsfrågor. Närmare bestämmelser om de regionala viltvårdsrådens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

De regionala viltvårdsråden tillsätts av jord- och skogsbruksministeriet. Det regionala viltvårdsrådet har högst tio medlemmar. Till det regionala viltvårdsrådet hör sex medlemmar som föreslagits av det i 13 § avsedda regionmötet samt en representant för landskapsförbundet, en representant för närings-, trafik- och miljöcentralen, en representant för skogscentralen samt en representant för en regionalt betydelsefull markägarorganisation. Varje medlem har en personlig suppleant som omfattas av samma bestämmelser som den ordinarie medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet utser en ordförande och en vice ordförande bland de medlemmar som regionmötet föreslagit.

Bestämmelser om de regionala viltvårdsrådens beslutförhet, mandatperiod och tillsättande utfärdas genom förordning av statsrådet.

De ärenden som ska behandlas vid det regionala viltvårdsrådets möte bereds och föredras av en anställd vid Finlands viltcentral.

6 §

Personalen vid Finlands viltcentral

Vid Finlands viltcentral finns en direktör, en chef för offentliga förvaltningsuppgifter och ett behövt antal övriga anställda. Personalen vid Finlands viltcentral är anställd i arbetsavtalsförhållande.

På chefen för offentliga förvaltningsuppgifter tillämpas vad som föreskrivs om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas även på övriga anställda vid Finlands viltcentral när de sköter offentliga förvaltningsuppgifter eller behandlar ärenden som anknyter till användning av medel.

Statsrådet utnämner direktören vid Finlands viltcentral och chefen för offentliga förvaltningsuppgifter. Styrelsen för Finlands viltcentral ska höras i samband med beredningen av statsrådets beslut. Direktören anställer den övriga personalen.

Behörighetsvillkor för direktören vid Finlands viltcentral är högre högskoleexamen, god förtrogenhet med vilthushållning och i praktiken visat ledarskap. Chefen för offentliga förvaltningsuppgifter ska ha högre högskoleexamen, god förtrogenhet med vilthushållning och administrativ erfarenhet.

7 §

Uppgifter för direktören vid Finlands viltcentral

Direktören vid Finlands viltcentral ska leda och utveckla Finlands viltcentrals verksamhet, med undantag för de offentliga förvaltningsuppgifterna, samt ansvara för verksamhetsresultatet. Direktören ska även sörja för beredningen av de ärenden som ska behandlas av Finlands viltcentrals styrelse och för verkställigheten av de beslut styrelsen fattar.

8 §

Skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter

Chefen för offentliga förvaltningsuppgifter svarar för skötseln av Finlands viltcentrals of-

fentliga förvaltningsuppgifter enligt 2 § 1 mom. Chefen för offentliga förvaltningsuppgifter är oberoende vid fullgörandet av en offentlig förvaltningsuppgift.

Chefen för offentliga förvaltningsuppgifter kan skriftligen förordna en person som hör till Finlands viltcentrals personal att utöva offentlig makt i sådana i 2 § 1 mom. avsedda ärenden som personen i fråga kan anses ha tillräcklig utbildning och erfarenhet att behandla och avgöra. En anställd vid centralen får dock bara av särskilda skäl förordnas att avgöra ärenden som avses i 41 § 1—3 mom. i jaktlagen. Den som förordnats att utöva offentlig makt är oberoende vid fullgörandet av en offentlig förvaltningsuppgift. Chefen för offentliga förvaltningsuppgifter kan förbehålla sig beslutanderätten trots det skriftliga förordnandet.

Bestämmelser om övriga uppgifter för chefen för offentliga förvaltningsuppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Tillståndsbeslut enligt jaktlagen får undertecknas maskinellt. Ansökningar om tillstånd som avses i 10 och 26 § i den lagen får avgöras utan föredragning.

9 §

Finlands viltcentrals bokföring och revision

På Finlands viltcentrals bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut tillämpas bokföringslagen (1336/1997).

På revision av Finlands viltcentral tillämpas revisionslagen (459/2007).

2 kap.

Jaktvårdsföreningar

10 §

Jaktvårdsförening

En jaktvårdsförening är en självständig aktör vars verksamhet grundar sig på eget initiativ av jägare som betalat jaktvårdsavgift enligt lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift. Varje

jaktvårdsförening har ett eget geografiskt verksamhetsområde. Jaktvårdsföreningarnas verksamhet står under Finlands viltcentrals ledning och tillsyn.

Jaktvårdsföreningen svarar för främjandet av en hållbar vilthushållning inom sitt verksamhetsområde, främjar och organiserar jägarnas frivilligarbete samt sköter de offentliga förvaltningsuppgifter som föreskrivits för den.

På jaktvårdsföreningarna tillämpas förordningen (503/1989) så som anges nedan.

11 §

Jaktvårdsföreningens verksamhetsområde

En jaktvårdsföreningens verksamhetsområde omfattar en eller flera kommuner. Jaktvårdsföreningens verksamhetsområde kan av särskilda skäl avvika från kommunens gränser, om detta är ändamålsenligt på grund av geografiskt läge eller lokala förhållanden. I sådana fall ska verksamhetsområdets gränser dock grunda sig på byindelning som avses i 3 § i fastighetsregisterlagen (392/1985) så att verksamhetsområdet är sammanhängande.

Jaktvårdsföreningarnas verksamhetsområden fastställs av Finlands viltcentral på förslag av jaktvårdsföreningen eller jaktvårdsföreningarna i fråga.

12 §

Sammanlagning och delning av jaktvårdsföreningar

Jaktvårdsföreningar som önskar gå samman ska lägga fram ett gemensamt förslag om detta för Finlands viltcentral. Beslut om att lägga fram ett sådant förslag ska fattas på respektive jaktvårdsförenings möte. Förslaget ska ange den planerade jaktvårdsföreningens verksamhetsområde och namn.

Förslag till Finlands viltcentral om uppdelning av en jaktvårdsförening i två eller flera jaktvårdsföreningar ska göras av den berörda jaktvårdsföreningens möte. Förslaget ska ange de

planerade jaktvårdsföreningarnas verksamhetsområden och namn.

Finlands viltcentral beslutar om sammanslagning eller delning av jaktvårdsföreningar på basis av de förslag som avses i 1 och 2 mom. Den nya jaktvårdsföreningen inleder sin verksamhet vid ingången av det kalenderår som följer på beslutet. Den nya jaktvårdsföreningen ska dock hålla möte för att välja styrelse inom två månader efter det att Finlands viltcentral har fattat beslut i saken.

13 §

Regionmöten

Till regionmöte sammankommer de representanter som jaktvårdsföreningarna i varje region inom Finlands viltcentrals verksamhetsområde har utsett. Varje jaktvårdsförening inom regionen kan utse en representant och en suppleant för denna till regionmötet. Vid regionmötet har varje representant en röst. Mötet väljer inom sig en ordförande.

Regionmöte hålls en gång per år. Dessutom hålls extra möte, om det regionala viltvårdsrådet så beslutar eller om minst en tredjedel av styrelserna i jaktvårdsföreningarna inom regionen skriftligen anhåller om det hos Finlands viltcentral för behandling av ett visst ärende.

Bestämmelser om regionmötets uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Jaktvårdsföreningens uppgifter

Jaktvårdsföreningarna har följande offentliga förvaltningsuppgifter:

- 1) att anordna i jaktlagen avsedda skjutprov och i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift avsedda jägarexamina,
- 2) att delta i terrängundersökningar som avses i 25 § i viltskadelagen,
- 3) att bistå de myndigheter som svarar för tillsynen över efterlevnaden av jaktlagen vid övervakning av jakten, samt

4) andra offentliga förvaltningsuppgifter som föreningarna enligt denna eller annan lag ska sköta.

Jaktvårdsföreningarnas övriga uppgifter är följande:

- 1) att främja hållbar viltushållning,
- 2) att främja hållbar, säker och etiskt godtagbar jakt,
- 3) att främja viltvården, viltbeståndens hållbarhet och livskraft, skötseln av viltets livsmiljöer och förebyggandet av skador som orsakas av viltet,
- 4) att producera expert-, utbildnings- och rådgivningstjänster med anknytning till jakten, viltushållningen och viltet samt att ge information och sköta kommunikationen i fråga om dessa tjänster, samt
- 5) att utföra andra uppgifter som föreskrivits för jaktvårdsföreningen eller som åläggs den av jord- och skogsbruksministeriet eller Finlands viltcentral.

Närmare bestämmelser om skötseln av de uppgifter som nämns i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om skötseln av de uppgifter som nämns i 2 mom. 1—4 punkten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Medlemskap i en jaktvårdsförening

Den som har betalat jaktvårdsavgift kan vara medlem i den jaktvårdsförening inom vars verksamhetsområde personen i fråga huvudsakligen jagar eller i den jaktvårdsförening inom vars verksamhetsområde den kommun där personen har sitt hemvist finns. En person kan inte vara medlem i flera jaktvårdsföreningar samtidigt. Den som inte är medlem i en jaktvårdsförening ska antecknas i jägarregistret utifrån sin hemkommun.

Den som har avlagt jägarexamen ska meddela sitt medlemskap i en jaktvårdsförening till examinatorn för jägarexamen, som ser till att meddelandet skickas till det jägarregister som avses i 7 a § i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift. Den som har betalat jaktvårdsavgift ska

meddela ändringar som gäller medlemskapet till jägarregistret. Den som har betalat jaktvårdsavgift kan inte byta jaktvårdsförening under ett pågående i 4 § i jaktlagen avsett jaktår.

Medlemskapet i en jaktvårdsförening upphör, om jaktvårdsavgift inte betalas eller om personen i fråga meddelas jaktförbud.

16 §

Jaktvårdsföreningens möten

Jaktvårdsföreningens beslutanderätt utövas av föreningens årsmöte. Årsmötet väljer inom sig en ordförande. Vid årsmötet har varje medlem som fyllt 18 år en röst. En medlem som fyllt 18 år kan bemyndiga en annan medlem att företräda honom eller henne vid årsmötet. Ingen får dock företräda fler än fem frånvarande medlemmar. De medlemmar i jaktvårdsföreningen som inte har fyllt 18 år har yttrande- och närvarorätt vid jaktvårdsföreningens årsmöte.

Jaktvårdsföreningens extra möte hålls när styrelsen anser det behövt eller när minst en tiondedel av de medlemmar i föreningen som har fyllt 18 år för ett särskilt angivet ärende skriftligen anholder om det hos styrelsen. I fråga om extra möten gäller i övrigt vad som i 1 mom. föreskrivs om årsmötet.

Bestämmelser om vilka ärenden som ska behandlas vid jaktvårdsföreningarnas möten utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Jaktvårdsföreningens styrelse

Jaktvårdsföreningen har en styrelse. Jaktvårdsföreningens årsmöte väljer bland de medlemmar i jaktvårdsföreningen som har fyllt 18 år och är myndiga minst fem och högst åtta medlemmar till styrelsen och en personlig suppleant för varje medlem. Jaktvårdsföreningens årsmöte väljer först ordförande för styrelsen och en suppleant för honom eller henne och därefter övriga styrelsemedlemmar och deras suppleanter. Styrelsen väljer vice ordförande bland de medlemmar som avses i detta moment.

Utöver de i 1 mom. avsedda medlemmarna väljer jaktvårdsföreningens årsmöte en medlem till styrelsen och en personlig suppleant för denna bland de kandidater som betydelsefulla markägareorganisationer inom jaktvårdsföreningens verksamhetsområde ställt upp. Inom de områden som avses i 8 § i jaktlagen hör till styrelsen utöver de medlemmar årsmötet valt en av Forststyrelsen utsedd medlem, som har en av Forststyrelsen utsedd personlig suppleant.

Bestämmelser om styrelsens beslutförhet, uppgifter, medlemmarnas mandattid och tur att avgå utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Tillämpning av föreningslagen på jaktvårdsföreningar

På en jaktvårdsförenings möten och styrelsemöten tillämpas bestämmelserna om jäv i 26 §, om uppsättande av protokoll i 31 § 1 och 2 mom., om klanderbara beslut i 32 §, om ogiltiga beslut i 33 § och om verkställighetsförbud i 34 § i föreningslagen. I fråga om protokollets offentlighet tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

19 §

Jaktvårdsföreningens verksamhetsledare

Jaktvårdsföreningen ska ha en verksamhetsledare som anställs i arbetsavtalsförhållande.

Verksamhetsledaren anställs och entledigas av jaktvårdsföreningens styrelse. Bestämmelser om verksamhetsledarens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Jaktvårdsföreningens övriga funktionärer

En jaktvårdsförening kan ha jaktövervakare, examinatorer för jägarexamina och skjutprov samt andra funktionärer som behövs för jaktvårdsföreningens verksamhet.

Till funktionär i en jaktvårdsförening kan den väljas

- 1) som har fyllt 18 år,
- 2) som är myndig, och
- 3) som är känd som redbar och tillförlitlig och till sina personliga egenskaper är lämplig för uppgiften.

21 §

Särskilda utbildningskrav

Till jaktövervakare samt till examinatorer för jägarexamina och skjutprov kan den utnämnas

- 1) som med godkänt resultat har genomgått den utbildning som ordnats av Finlands viltcentral och som uppgiften i fråga kräver, eller
- 2) som tidigare med stöd av 1 punkten har utnämnts till motsvarande uppgift och som tidigast sex månader före ansökan om ny utnämning med godkänt resultat har genomgått den repetitionsutbildning som Finlands viltcentral ordnat och som uppgiften i fråga kräver.

Närmare bestämmelser om den utbildning som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Begränsningar som gäller funktionärerna

Jaktövervakare samt respektive examinatorer för jägarexamina och skjutprov får tillsättas för högst fem år åt gången.

23 §

Jaktövervakarens uppgifter och rättigheter

Jaktövervakaren har i uppgift att inom sitt verksamhetsområde övervaka jaktens och viltvårdens lagenlighet och vid behov meddela de myndigheter som ansvarar för tillsynen över efterlevnaden av jaktlagen, Finlands viltcentral samt innehavarna av och ägarna till jakträtt om sina observationer och att i detta syfte bistå polisen och andra myndigheter.

Vid utförandet av sin uppgift har jaktövervakaren rätt att kontrollera jägarnas identitet och

jakträtt samt att de har betalat jaktvårdsavgift och avlagt skjutprov. Jaktövervakaren har dessutom rätt att granska fångstredskap och fångstmetoder.

Jaktövervakaren ska på begäran uppvisa intyg över sin rätt att vara verksam som jaktövervakare.

24 §

Straffrättsligt tjänsteansvar i jaktvårdsföreningen

På jaktvårdsföreningarnas styrelsemedlemmar och funktionärer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när dessa personer sköter offentliga förvaltningsuppgifter eller fattar beslut om användningen av jaktvårdsföreningens medel.

25 §

Jaktvårdsföreningens bokföring och revision

På jaktvårdsföreningarnas bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut tillämpas bokföringslagen.

På revision av jaktvårdsföreningarna tillämpas 38 a § i föreningslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet eller Finlands viltcentral kan utse en revisor att granska en jaktvårdsförenings räkenskaper.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

26 §

Förvaltningsförfarandet i Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna

Vid fullgörandet av offentliga förvaltningsuppgifter tillämpas förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, samiska språklagen (1086/2003) och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

I fråga om det språk som ska användas i jaktvårdsföreningarna och Finlands viltcentral gäller vad som föreskrivs i 25 § i språklagen (423/2003).

27 §

Arbetsordning

Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna har en arbetsordning som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet på framställning av Finlands viltcentral.

I Finlands viltcentrals arbetsordning bestäms det om

- 1) regionerna och deras gränser,
- 2) organisationen till den del det inte föreskrivs om den i denna lag eller genom förordning av statsrådet,
- 3) ledningen och om utövandet av beslutanderätt,
- 4) övriga anställda än direktören vid Finlands viltcentral och chefen för offentliga förvaltningsuppgifter och deras uppgifter till den del det inte föreskrivs om dem i denna lag eller genom förordning av statsrådet,
- 5) andra ställföreträdare än ställföreträdaren för direktören och ställföreträdaren för chefen för offentliga förvaltningsuppgifter,
- 6) förfarandet vid sammankallande av regionmöten och de regionala viltvårdsrådens, riksviltvårdsrådets och styrelsens möten och om mötesförfaranden samt om andra behövliga frågor som gäller dessa organ, samt
- 7) andra uppgifter till den del det inte föreskrivs om dem i denna lag eller genom förordning av statsrådet.

I jaktvårdsföreningarnas arbetsordning bestäms det om

- 1) förfarandet vid sammankallande av jaktvårdsföreningens möte och styrelsens möte och om mötesförfaranden samt om andra behövliga frågor som gäller dessa organ,
- 2) den allmänna organiseringen av jaktvårdsföreningens verksamhet, samt
- 3) andra uppgifter till den del det inte föreskrivs om dem i denna lag eller genom förordning av statsrådet.

28 §

Beslutsförfarandet

Som beslut vid de organ som avses i 3—5, 13, 16 och 17 § gäller den åsikt som fått mer än hälften av de avgivna rösterna. Vid val blir de som har fått de flesta rösterna valda. När rösterna fördelas jämnt avgör ordförandens åsikt, utom vid val då lotten avgör.

29 §

Rättskapacitet, rättshandlingsförmåga, namntecknare och mottagande av delgivning

Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna kan i eget namn förvärva rättigheter och ingå förbindelser, äga fast egendom samt anföra besvär, kära och svara hos domstol och andra myndigheter.

Finlands viltcentrals namn tecknas av ordföranden för viltcentralens styrelse eller om ordföranden har förhinder av vice ordföranden tillsammans med direktören vid Finlands viltcentral eller en i arbetsordningen angiven anställd vid viltcentralen. I ärenden av mindre betydelse och i ärenden som styrelsen beslutar särskilt kan dock direktören vid Finlands viltcentral eller en i arbetsordningen angiven anställd vid viltcentralen teckna viltcentralens namn ensam. För de offentliga förvaltningsuppgifternas del tecknas Finlands viltcentrals namn av chefen för offentliga förvaltningsuppgifter eller av en anställd vid viltcentralen som denne förordnat.

Jaktvårdsföreningens namn tecknas av styrelsens ordförande och vice ordförande tillsammans eller någondera av dem tillsammans med en styrelsemedlem eller verksamhetsledaren. I ärenden av mindre betydelse och i ärenden som styrelsen beslutar särskilt kan dock verksamhetsledaren teckna jaktvårdsföreningens namn ensam.

Stämningar och andra delgivningar anses ha blivit lämnade till Finlands viltcentral då de har delgivits ordföranden eller vice ordföranden för Finlands viltcentrals styrelse eller direktören vid Finlands viltcentral. Stämningar och andra del-

givningar anses ha blivit lämnade till en jaktvårdsförening då de har delgivits någon av dem som nämns i 3 mom.

30 §

Omprövningsförfarande

Omprövning av beslut från Finlands viltcentral, med undantag för beslut enligt 2 § 1 mom. 1 punkten, och av jaktvårdsföreningens beslut om godkännande av jägarexamen och skjutprov får begäras hos Finlands viltcentral i enlighet med förvaltningslagen.

31 §

Överklagande

Beslut av Finlands viltcentral som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten och beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

Ett beslut av Finlands viltcentral som avses i 1 mom. och som gäller enskilt tillstånd får verkställas även om det överklagas. Besvärsmyndigheten får dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

På överklagande tillämpas i övrigt vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om ändringssökande i en förvaltningsmyndighets beslut.

32 §

Finansiering av verksamheten

I lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift föreskrivs om finansieringen av Finlands viltcentrals och jaktvårdsföreningarnas verksamhet.

Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna får ansöka om, ta emot och förvalta även andra medel och inkomster.

Finlands viltcentrals och jaktvårdsföreningarnas övriga inkomster ska användas för utgifter

som verksamheten föranleder och utan att ge någon vinst.

33 §

Avgifter för prestationer

I fråga om avgifter för Finlands viltcentrals och jaktvårdsföreningarnas prestationer ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tillämpas.

34 §

Tillsyn över användningen av medel

Jord- och skogsbruksministeriet övervakar Finlands viltcentrals och jaktvårdsföreningarnas användning av medel. Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna ska lämna jord- och skogsbruksministeriet de uppgifter och utredningar som ministeriet begär för tillsynen.

35 §

Idkande av näring

Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna får idka sådan näringsverksamhet som stöder förverkligandet av organisationernas syften och inte äventyrar objektiviteten vid handläggandet av offentliga förvaltningsuppgifter.

4 kap.

Ikraftträdande

36 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 201 .

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas av jord- och skogsbruksministeriet innan lagen träder i kraft.

37 §

Övergångsbestämmelser om uppgifter, rättigheter och skyldigheter

Vid denna lags ikraftträdande överförs de ärenden som är anhängiga vid Jägarnas centralorganisation och jaktvårdsdistrikten till Finlands viltcentral för behandling och avgörande. Till Finlands viltcentral överförs också de rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter som gäller för Jägarnas centralorganisation och jaktvårdsdistrikten.

Vid denna lags ikraftträdande förblir tillstånd, godkännanden, förbud, begränsningar och beslut som jaktvårdsdistrikten meddelat i kraft enligt villkoren i dem.

38 §

Övergångsbestämmelser som gäller jaktvårdsföreningarna

De jaktvårdsföreningar som är verksamma när denna lag träder i kraft fortsätter sin verksamhet inom sina verksamhetsområden. Finlands viltcentral ska före utgången av år 2013 fastställa jaktvårdsföreningarnas verksamhetsområden så att de uppfyller vad som föreskrivs i 11 § 1 mom. på förslag av vederbörande jaktvårdsförening eller jaktvårdsföreningar.

39 §

Övergångsbestämmelser som gäller personalen

Personalen i arbetsavtalsförhållande vid Jägarnas centralorganisation och jaktvårdsdistrikten och uppgifterna överförs vid ikraftträdandet av denna lag till Finlands viltcentral enligt principerna för överlåtelse av rörelse i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001). Den personal som överförs behåller de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till deras anställningsförhållande vid tidpunkten för övergången samt sin lön i euro.

Finlands viltcentral har inte rätt att säga upp en anställds arbetsavtal enbart på grund av i

1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen avsedd överlåtelse av rörelse.

Finlands viltcentral ska under en övergångsperiod på tre år från ikraftträdandet av denna lag placera varje anställd i uppgifter inom samma i 1 kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) avsedda pendlingsregion där den anställda skötte sin uppgift innan denna lag trädde i kraft, om inte något annat avtalas. En uppgift vid Finlands viltcentral som ska tillsättas, eller en ny befattning eller uppgift som inrättas, med undantag för uppgiften som direktör vid Finlands viltcentral eller uppgiften som chef för offentliga förvaltningsuppgifter vid Finlands viltcentral, kan tillsättas med överförd personal utan att förklaras ledig, om de samtycker till detta.

Eventuella ändringar av tjänstgöringsort på grund av reformen genomförs efter en övergångsperiod på tre år, om inte arbetstagaren före det ger sitt skriftliga samtycke till ändringarna. Tjänstgöringsorten kan dock ändras inom pendlingsregionen genom beslut av arbetsgivaren.

40 §

Övergångsbestämmelser som gäller inrättandet av Finlands viltcentral

Styrelsen för Jägarnas centralorganisation fungerar som styrelse för Finlands viltcentral till dess en styrelse har tillsatts i enlighet med denna lag. Verksamhetsledaren vid Jägarnas centralorganisation fungerar som direktör vid Finlands viltcentral och biträdande verksamhetsledaren som chef för offentliga förvaltningsuppgifter till dess en direktör och en chef för offentliga förvaltningsuppgifter har utnämnts med stöd av denna lag. Direktören vid Finlands viltcentral och chefen för offentliga förvaltningsuppgifter ska utnämnas senast den 30 september 2011.

Jaktvårdsdistriktens kontor och regioner för jaktvårdsdistrikten utgör Finlands viltcentrals regionala kontor och regioner till dess arbetsord-

ningen för Finlands viltcentral har fastställts med stöd av denna lag. Arbetsordningen ska fastställas senast den 31 december 2011.

Jaktvårdsdistriktens möte enligt 9 kap. i jaktlagen fungerar som Finlands viltcentrals regionmöte till och med den 31 mars 2011. Mötet föreslår medlemmar som betalat jaktvårdsavgift till de regionala viltvårdsråden och riksviltvårdsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet utser de regionala viltvårdsråden och riksviltvårdsrådet före den 30 april 2011. Styrelsen för Finlands viltcentral utses före den 31 maj 2011.

Den i 17 § 2 mom. avsedda medlem i en jaktvårdsförenings styrelse som företräder betydelsefulla markägarorganisationer inom föreningens verksamhetsområde ska senast den 15 april 2011 väljas av Finlands viltcentral, som före det ska ha hört jaktvårdsföreningarna och de avsedda markägarorganisationerna. Dessa företrädare är styrelsemedlemmar fram till och med jaktvårdsföreningens årsmöte 2012.

41 §

Övergångsbestämmelser som gäller jaktövervakare samt examinatorer för skjutprov och jägar-examina

Den som tidigare har genomgått utbildning som motsvarar grundutbildning för jaktövervakare kan trots 21 § 1 mom. 2 punkten utnämnas till jaktövervakare på nytt, om han eller hon ansöker om att bli utnämnd till jaktövervakare inom sex månader från det att den tidigare utnämningen till jaktövervakare upphört. På motsvarande sätt kan den som vid denna lags ikraftträdande är examinator för jägarexamen eller skjutprov ansöka om utnämning på nytt. En förutsättning för utnämningen är även då att sökanden med godkänt resultat har genomgått föreskriven repetitionsutbildning.

Ett tidigare godkännande som jaktövervakare upphör att gälla om personen i fråga utnämns till jaktövervakare.

Lag

om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i jaktlagen (615/1993) 49 § 4 mom., 54 § 2 mom., 57—59, 59 a, 60—71 och 89 §,
av dem 59, 65 och 70 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1009/2002, 59 a och 66 § sådana de lyder i lag 1009/2002, 60 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1068/2004, 62 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1009/2002 och 314/2005 samt 69 ja 89 § sådana de lyder i lag 314/2005,
ändras 10, 26, 29 och 30 §, 33 § 3 mom., 37 § 1 mom., 38 § 1 mom., 40 och 41 §, 42 § 1 mom., 50 §, 52 § 1 mom., 56 §, 74 § 1 mom., 80 § 2 mom., 83 §, 88 § 1 mom. och 90 §,
av dem 10 och 30 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 314/2005, 26 § sådan den lyder i lag 1009/2002, 42 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1268/1993, 56 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1399/1995, 74 § 1 mom. sådant det lyder i lag 516/2002, 80 § 2 mom. sådant det lyder i lag 876/2001, 88 § 1 mom. sådant det lyder i lag 600/2005 och 90 § sådan den lyder i lag 314/2005, samt
fogas till lagen en ny 10 a §, till 34 §, sådan den lyder i lag 314/2005, ett nytt 3 mom., till 37 § ett nytt 3 mom., till lagen nya 41 a—41 d och 49 a §, till 52 § ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 83 a—83 c § som följer:

10 §

Jaktlicens och regional kvot

Om jakt kan medföra skada på beståndet av någon annan än en i 26 § nämnd viltart eller om en ändamålsenlig jakt i fråga om en viltart kräver det, ska den som bedriver jakt ha jaktlicens eller iaktta en regional kvot som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om viltarter som jagas med stöd av jaktlicens eller regional kvot, om villkoren för beviljande av jaktlicens eller regional kvot, om det förfarande som ska iakttas vid beviljandet och om andra omständigheter som gäller jaktlicens samt om anmälan av det byte som erhållits med stöd av jaktlicens eller regional kvot.

Den årliga tillåtna bytesmängden vid jakt med stöd av jaktlicens eller regional kvot kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter som begränsningen avser, största tillåtna bytesmängder, de jaktbara djurens kön och ålder samt det område som begränsningarna gäller.

Finlands viltcentral beviljar i 1 mom. avsedd jaktlicens och ansvarar för övervakningen av jakt som är tillåten med stöd av regional kvot.

10 a §

Återkallande av jaktlicens

Finlands viltcentral kan, på framställning av polisen eller gränsbevakningsväsendet, återkalla en i 10 eller 26 § avsedd jaktlicens, om jaktlicenshavaren bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Detsamma gäller om jaktlicenshavaren i väsentlig grad bryter mot villkoren i jaktlicensen.

Under samma jaktår beviljas inte den vars jaktlicens har återkallats någon ny motsvarande jaktlicens förrän återkallandet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft eller återkallandet har upphävts.

26 §

Jaktlicens för hjortdjur

För jakt på dovhjort, kronhjort, sikahjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren krävs det jaktlicens.

Jaktlicens enligt 1 mom. beviljas av Finlands viltcentral. När jaktlicenser beviljas ska man se till att bestånden av hjortdjur inte äventyras på grund av jakten och att de skador som hjortdjur orsakar hålls på skälig nivå. För att trafikskador och skador på jordbruk och skog ska bli beaktade ska Finlands viltcentral årligen höra de regionala intressentgrupperna. När jaktlicenser beviljas för områden som avses i 8 § ska dessutom uppmärksamhet fästas vid en jämlik fördelning av möjligheterna till jakt.

29 §

Ny jaktlicens

Om ett hjortdjur som har fällts är så skadat eller sjukt att mer än hälften av det är odugligt som människoföda och detta inte beror på jaktlicenshavarens förfarande, ska Finlands viltcentral avgiftsfritt bevilja en ny jaktlicens i stället för den tidigare jaktlicensen.

30 §

Bemyndigande att utfärda förordning om jakt på hjortdjur

Närmare bestämmelser om sökande av jaktlicens för hjortdjur och om de villkor som ska fogas till licensen samt om hundar och utrustning som används vid jakt på hjortdjur, om jaktledarens uppgifter och om organiseringen av jakten i övrigt utfärdas genom förordning av statsrådet.

Uppgifter om fällda rådjur ska anmälas till Finlands viltcentral för uppföljning av beståndets utveckling. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska anmälas samt när och hur de ska anmälas.

33 §

Fångstredskap och fångstmetoder

Bestämmelser om förbud mot att åsamka djur onödig smärta eller plåga finns i 3 § i djurskyddslagen.

34 §

Närmare bestämmelser om fångstredskap och fångstmetoder

Närmare bestämmelser om tillåten användning av fångstredskap och fångstmetoder som är förbjudna enligt 33 § får utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Fredning av viltart

Om det behövs för att bevara ett viltbestånd eller trygga en störningsfri fortplantning inom ett viltbestånd, ska viltarten i fråga fredas för en bestämd tid eller tills vidare. Bestämmelser om vilka viltarter som ska fredas och om fredningstiderna utfärdas genom förordning av statsrådet. Under fredningstiden får vilt inte jagas eller skadas, inte heller spel, häckning eller ungar störas.

Varg, brunbjörn, utter, järv, lodjur och knubbsäl är alltid fridlysta.

38 §

Begränsning av jakt

Om ett viltbestånd är hotat inom hela eller en del av det område där det förekommer, kan jakten på viltarten i fråga förbjudas eller begränsas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Förordningen ska ange vilket område förbudet eller begränsningen gäller. Förbudet eller begränsningen kan utfärdas för en tid av högst tre år i sänder. Förbudet eller begränsningen kan träda i kraft tidigast två veckor efter det att förordningen utfärdats. Innan förordningen utfärdas ska jord- och skogsbruksministeriet höra Finlands viltcentral och de jaktvårdsföreningar vars verksamhetsområde förbudet eller begränsningen gäller.

40 §

Tillstånd till vissa viltvårdsåtgärder

Finlands viltcentral kan för viltvårdsåtgärder eller uppfödning av djur ge en jakträttsinnehavare tillstånd att fånga vilt levande med fångstredskap eller fångstmetoder som annars är förbjudna. För nämnda ändamål kan även beviljas tillstånd att fånga djur under fredningstiden och att ta ägg. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd och om de villkor som ska fogas till tillståndet utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 §

Dispens

Finlands viltcentral kan bevilja dispens från fredning, förbud eller begränsning enligt 37 och 38 § samt 50 § 2 mom. under de förutsättningar som anges i 41 a—41 c §.

Finlands viltcentral kan även vid andra tidpunkter än under fredningstid som avses i 37 § under de förutsättningar som anges i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c § bevilja dispens för att döda eller fånga vilt eller icke fredade djur.

Finlands viltcentral kan i de fall som avses i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c § bevilja dispens från begränsningen av användningen av motordrivna fordon enligt 32 §, från bestämmelserna om fångstredskap och fångstmetoder i 33 §, från bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § samt från bestämmelserna om skyldigheten att hålla hundar kopplade i 51 § 1 mom. Finlands viltcentral kan bevilja dispens från bestämmelserna om begränsning av användning av motorfordon i 32 § 2 mom. och bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § 3 mom. även när sökanden är permanent eller långvarigt rörelsehämmad.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas när dispens beviljas, om de villkor som ska ingå i dispensen, om anmälan om den bytesmängd som erhållits med stöd av dispens

samt om bedömningen av förutsättningarna för dispens. Genom förordning av statsrådet kan det även utfärdas bestämmelser om de tider när undantag från fredning som avses i 37 § får göras.

Den årliga bytesmängden vid jakt som sker med stöd av dispens och med stöd av i 41 a § 4 mom. avsedd regional kvot kan begränsas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka viltarter som begränsningen avser, största tillåtna bytesmängder, de jaktbara djurens kön och ålder samt om det område som begränsningarna gäller.

41 a §

Förutsättningar för dispens i fråga om vissa viltarter

Om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och beslutet inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå inom artens naturliga utbredningsområde, kan dispens enligt 41 § beviljas för att fånga eller döda järv, varg, brunbjörn, utter, lodjur, europeisk bäver, gråsäl, knubbsäl, östersjövikare, iller, mård och skogshare

1) i syfte att bevara vilda djur eller växter,

2) i syfte att förebygga allvarlig skada på odlingar, boskapsuppfödning, skogsbruk, fiskerinäring, renhushållning, vattendrag eller annan egendom,

3) på grund av tvingande skäl med hänsyn till folkhälsan, den allmänna säkerheten eller något annat mycket viktigt allmänt intresse, inbegripet ekonomiska och sociala skäl, och om ett tillstånd till undantag medför synnerligen betydande nytta för miljön, eller

4) i forsknings-, utbildnings-, omplacerings- och utplanteringssyfte eller för att förebygga djursjukdomar när det gäller arterna i fråga.

Varg, brunbjörn, utter, lodjur och järv som erhållits som byte med stöd av 1 mom. tillhör staten och ska sändas till ett forskningsinstitut som bedriver viltforskning. Forskningsinstitutet ska förstöra viltkroppen, överlåta den till allmännyttigt ändamål eller sälja den för statens räkning.

Dispens i fråga om varg, brunbjörn, utter och lodjur kan även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur.

Undantag från fredning enligt 3 mom. kan inom renskötselområdet även ordnas med stöd av en regional kvot som fastställs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av en regional kvot och om anmälan av det byte som erhållits med stöd av regional kvot. Finlands viltcentral svarar för övervakningen av undantag från fredning som det beviljats dispens för med stöd av regional kvot.

41 b §

Förutsättningar för dispens i fråga om fågelvilt och icke fredade fåglar

Om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och beslutet inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå, kan dispens enligt 41 § beviljas för att fånga eller döda fågelvilt och icke fredade fåglar som avses i 5 §

1) för att trygga folkhälsan och den allmänna säkerheten,

2) för att trygga flygsäkerheten,

3) för att förhindra allvarliga skador på odlingar, husdjur, skogar, fiskevatten och vattendrag,

4) för att skydda växter och djur, eller

5) i forsknings- och utbildningssyfte, för att öka och återinföra stammen samt möjliggöra uppfödning för nämnda syften.

Dispens kan även beviljas under strängt övervakade förhållanden och selektivt för att döda, fånga eller förvara ett mindre antal vissa andra än icke fredade fåglar eller för annan förnuftig användning av dem.

41 c §

Förutsättningar för dispens i fråga om annat däggdjursvilt

För annat däggdjursvilt än det som nämns i 41 a § kan dispens enligt 41 § beviljas för att förebygga betydande skador på odlingar, skogsbruk, fiskerinäring, renhushållning, djurhållning, vattendrag eller egendom eller om det behövs med hänsyn till folkhälsan, den allmänna säkerheten eller något annat synnerligen viktigt allmänt intresse. Dispens kan också beviljas i forsknings-, utbildnings-, omplacerings- och utplanterings syfte när det gäller arterna i fråga.

41 d §

Återkallande av dispens

Finlands viltcentral kan, på framställning av polisen eller gränsbevakningsväsendet, återkalla en dispens, om dispenshavaren bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Detsamma gäller om dispenshavaren i väsentlig grad bryter mot villkoren i dispensen.

Under samma jaktår beviljas inte den vars dispens har återkallats någon ny motsvarande dispens förrän återkallandet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft eller återkallandet har upphävts.

42 §

Införsel och utsättande i frihet av djur av främmande ursprung

Fågel- eller däggdjursarter och viltbestånd av främmande ursprung får inte importeras eller sättas ut i frihet utan tillstånd av Finlands viltcentral. Utlåtande om ansökan ska begäras hos miljöministeriet och Finlands miljöcentral. Tillstånd ska vägras, om åtgärden kan medföra skada på naturen eller de vilda djuren. Tillståndet kan förenas med villkor om hur införseln och utsättandet i frihet ska ske.

49 a §

Dispens från förbud mot användning av fångstredskap och fångstmetoder vid fångst av icke fredade djur

Finlands viltcentral kan genom dispens tillåta att fångstredskap och fångstmetoder som är förbjudna enligt 49 § 2 mom. används vid fångst eller dödande av icke fredade djur.

Dispens enligt 1 mom. kan beviljas för förhindrande av betydande skador på odlingar, skogsbruk, fiskerinäring, renhushållning, djurhållning, vattendrag eller egendom eller om det behövs med hänsyn till folkhälsan, den allmänna säkerheten eller något annat synnerligen viktigt allmänt intresse. Dispens kan även beviljas i forskningssyfte kring arterna i fråga.

50 §

Närmare bestämmelser om fångst och dödande av icke fredade djur

Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om fångstredskap och fångstmetoder som är tillåtna vid fångst eller dödande av icke fredade djur samt om användningen av redskapen och metoderna.

Genom förordning av statsrådet kan ett icke fredat djur fredas eller fångst och dödande av ett icke fredat djur begränsas.

52 §

Hundprov och hunddressyr

Finlands viltcentral kan ge dispens från skyldigheten som förskrivs i 51 § 1 mom. när hundprov anordnas eller hundar dresseras. Hundproven och dressyren ska ske så att fredat vilt inte ofredas under sin fortplantningstid.

För anordnande av jaktprov för hundar som används för jakt på varg, brunbjörn, utter och lodjur och då sådana hundar dresseras krävs dock Finlands viltcentral tillstånd.

56 §

Myndigheter och sammanslutningar

Den högsta ledningen av och tillsynen över jakt- och viltvårdsverksamheten ankommer på jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets uppgifter finns i lagen om vilt- och fiskeriforskningsinstitutet (1131/1987).

Bestämmelser om Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna finns i viltförvaltningslagen (/).

74 §

Jaktförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet jagar

1) i strid med ett förbud eller begränsning som gäller enligt eller som har meddelats med stöd av 20 § 3 mom., 23 § 1 mom., 32 §, 33 § 1 eller 2 mom. eller 38 § 1 mom., eller

2) under den fredningstid som avses i 37 § 1 och 3 mom. eller utan sådan jaktlicens eller dispens som avses i 10, 26, 41 eller 49 a § eller 52 § 3 mom. eller i strid med en kvot som fastställts med stöd av 10 § eller 41 a § 4 mom.,

ska, om inte gärningen utgör brott enligt 48 a kap. 1 § i strafflagen eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *jaktförseelse* dömas till böter.

80 §

Förverkandepåföljd

Om det för jakt på vilt som avses i 1 mom. krävs jaktlicens enligt 26 §, ska jägaren samtidigt åläggas att betala obetald jaktlicensavgift till staten.

83 §

Äganderätt till vilt som påträffats dött

Vilt som har påträffats dött tillhör den som innehar jakträtten på området, om han eller hon har rätt att jaga likadant vilt på området.

Om vilt som avses i 1 mom. har jagats med jaktlicens, tillhör viltet den som innehar jakträtten på området, om han eller hon har likadan jaktlicens och vill behålla viltet. I annat fall tillfaller viltet jägaren.

Om ingen har jakträtt eller jaktlicens för viltet och om något annat inte föreskrivs nedan, får vilt som påträffats dött inte omhändertas.

83 a §

Undantag från äganderätten till dött vilt

En gråsäl eller östersjövikare som påträffats död i fiskeredskap inom havsområdet tillhör redskapets ägare.

Om ett i 26 § avsett hjortdjur, rådjur eller vildsvin har dött i trafiken eller avlivats på grund av trafikolycka, tillhör det krockplatsens jaktvårdsförening.

Fällhorn av hjortdjur tillfaller upphittaren.

83 b §

Rätt att gräva ner eller förstöra dött vilt

Om vilt som påträffats dött orsakar olägenhet, kan den som lider av olägenheten gräva ner kroppen eller förstöra den på egen bekostnad.

83 c §

Skyldighet att anmäla dött vilt

Järv, lodjur, brunbjörn, utter och varg som påträffats döda ska utan dröjsmål anmälas till ett forskningsinstitut som bedriver viltforskning samt till jaktvårdsföreningen på området. Ett dött djur eller en del av ett sådant kan sändas till

forskningsinstitutet med institutets samtycke och på dess bekostnad.

I 83 § 2 mom. avsett vilt som har påträffats dött ska utan dröjsmål anmälas till den som innehar jakträtten och till jaktvårdsföreningen på området.

Närmare bestämmelser om hur anmälan ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

88 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna samt de jaktövervakare som avses i viltförvaltningslagen ska inom sina verksamhetsområden övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om jakt följs.

90 §

Omprövnings- och överklagandebestämmelser

Bestämmelser om begäran om omprövning och överklagande av beslut som Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna fattat finns i viltförvaltningslagen. I ärenden som gäller dispens enligt 41 § har även en sådan registrerad lokal eller regional sammanslutning besvärsmätt vars syfte är att främja natur- eller miljöskyddet.

Denna lag träder i kraft den 201 .

På behandlingen av jaktvårdsdistriktens och Jägarnas centralorganisations bokslut och styrelsernas ansvarsfrihet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

De tillstånd som jaktvårdsdistrikten och jord- och skogsbruksministeriet beviljat före ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft. Detsamma gäller bestämmelser om jakt på europeisk bäver, gråsäl, östersjövikare, lodjur, brunbjörn, utter och varg som jord- och skogsbruksministeriet utfärdat med stöd av 10 § 2 mom. före ikraftträdandet. De ärenden som är anhängiga vid jaktvårdsdistrikten och Jägarnas centralorganisa-

tion vid lagens ikraftträdande överförs till Finlands viltcentral för avgörande.

Lag

om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993) 1 § 2 mom., 2 § 1 mom., 3—5 §, 7 § 1 mom., 7 a § 1 mom. och 7 c § 1 mom.,

av dem 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1002/2001, 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1398/1995, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1002/2001 samt 7 a § 1 mom. och 7 c § 1 mom. sådana de lyder i lag 1237/1999, som följer:

1 §

Jaktvårdsavgiften är 30 euro för ett jaktår.

2 §

Innan jaktvårdsavgift betalas ska kunskapen inom jakt och viltvård samt kännedom om bestämmelserna och föreskrifterna om jakt visas genom avläggande av jägareexamen för en examinator som tillsatts av Finlands viltcentral. Den som är missnöjd med examinatorns beslut får begära omprövning på det sätt som föreskrivs i viltförvaltningslagen (/). Närmare bestämmelser om examens innehåll utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 §

I statsbudgeten ska årligen tas in ett anslag som motsvarar minst det belopp som samma år uppskattas inflyta i form av jaktvårdsavgifter beräknat enligt antalet jägare under de tre närmast föregående åren. Av detta anslag ska Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna årligen anvisas statsandel för sina drifts- och kapitalutgifter och utgifter för jägarnas grupp försäkring.

Anslaget som nämns i 1 mom. kan dessutom användas för

1) viltvårdsåtgärder, försöksverksamhet i anslutning till dessa och för övrigt främjande av viltushållningen,

2) utgifter för stödjande av jaktmuseiverksamhet,

3) upplysningsarbete som utförs av landsomfattande jägarorganisationer som bygger på frivilligt medlemskap och för stöd till jaktförningars projekt som främjar viltvården,

4) projekt som utförs av markägarna och som avsevärt förbättrar viltets livsmiljö.

Jord- och skogsbruksministeriet beviljar ovan avsedda anslag för de ändamål som anges i 1 och 2 mom. Ministeriet kan samtidigt meddela närmare föreskrifter om användningen av anslaget.

4 §

För i 26 § i jaktlagen avsedd jaktlicens för hjortdjur ska det betalas en avgift (*jaktlicensavgift*) till staten. Jaktlicensavgiften bestäms enligt antalet fällda hjortdjur. Licenshavaren ska betala jaktlicensavgiften inom sju dagar efter det att jaktsäsongen för hjortdjur är avslutad i enlighet med vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Jaktlicensavgifterna är följande:

1) för en fullvuxen älg 120 euro,

- 2) för en älgkalv 50 euro,
- 3) för en fullvuxen dovhjort, kronhjort, sikahjort, vitsvanshjort och skogsvildren 17 euro,
- 4) för en kalv av dovhjort, kronhjort, sikahjort, vitsvanshjort eller skogsvildren 8 euro.

5 §

Betalas en jaktlicensavgift inte inom föreskriven tid ska Finlands viltcentral driva in avgiften. Bestämmelser om avgiftens direkta utsökbarhet utan utsökningsgrund finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

7 §

Närmare bestämmelser om användningen av det anslag som avses i 3 § och om förfarandet vid beviljande av anslaget utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 a §

Finlands viltcentral för med hjälp av automatisk databehandling ett register över jägare (*jägarregister*). Jägarregistret används för planering av jägarnas utbildning och för rådgivning,

för tillsyn över jakten, för praktisk uppläggning av jakt- och viltvårdsverksamheten, för skötsel av andra uppgifter i samband med jakt och viltvård samt för uppgörande av statistik. Dessutom används jägarregistret för utredning av totalantalet personer som har betalat jaktvårdsavgift och som adressförteckning för utsändning av inbetalningskort för jaktvårdsavgift.

7 c §

Den registeransvarige får för åligganden enligt 7 a § lämna ut uppgifter ur jägarregistret till jord- och skogsbruksministeriet, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och andra myndigheter, till jaktvårdsföreningarna samt till det försäkringsbolag som sköter jägarnas gruppförsäkring. Den registeransvarige får mot skälig avgift lämna ut i jägarregistret antecknade personers namn- och adressuppgifter också för direktmarknadsföring inom jaktbranschen, om den registrerade inte har förbjudit detta.

Denna lag träder i kraft den

201 .

Lag

om ändring av 1 § i lagen om landsbygdsnäringsnämnd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om landsbygdsnäringsnämnd (1203/1992) 1 § 1 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 1468/2009, och
ändras 1 § 1 mom. 4 punkten, sådan den lyder i lag 1468/2009, som följer:

1 §

Ärenden som ska behandlas

Landsbygdsnäringsnämndens besvärsnämnd är verksam som självständig besvärsmyndighet,

hos vilken ändring i följande myndigheters och samfunds beslut söks genom besvär:

- 4) Finlands viltcentral,

RSv 275/2010 rd — RP 237/2010 rd

Denna lag träder i kraft den 201 .

Helsingfors den 25 januari 2011
